

دکتر فوریه، دربار و طبابت

(تأملاتی در کتاب سه سال در دربار ایران)

۰ علیرضا سلیمانزاده

(دانشجوی دورهٔ کارشناسی ارشد تاریخ)

۰ سه سال در دربار ایران

۰ تایپ: دکتر فوریه

۰ ترجمه: عباس اقبال

که بی‌فایدگی وجود مرا پیش شاه اثبات نمایند.»^۱ ناصرالدین شاه نیز با وجود داشتن این پزشک فرانسوی و احترام خاص به او، اغلب ترجیح می‌داده از وجود اطباء سنتی در معالجه خود بود. این امر شاید از عدم اعتماد پادشاه به یک پزشک فرنگی و یا از سنت‌گرایی او سرچشممه می‌گرفته و نیز همانگونه که در بالا اشاره شد، شاید اطراقیان شاه نیز در ایجاد این مسأله بی‌تأثیر نبوده‌اند. ولی عدم کارآیی طبابت سنتی در این زمان، ناگزیر آنان را به سوی این پزشک فرانسوی می‌کشانید و معالجات موفیقت‌آمیز پزشک مزبور آنان را به تحسین وامی داشت.

نهنها شاه بلکه زنان حرم ناصرالدین شاه نیز اغلب تمایل داشتند از اطبای سنتی در معالجه خود استفاده نمایند. مطالب کتاب گویای شواهد جالبی از چگونگی برخورد زنان ایرانی با یک پزشک فرنگی در این دوره است.

دکتر فوریه در مورد بیماری چشم امینه اقدس از زنان حرم ناصرالدین شاه چنین می‌نویسد: «شش هفت سال قبل چشم راست او کور شد و حالیه روز به روز، بینایی چشم او نیز کم می‌شود و اطبای ایرانی او با معالجات سرسری و دواهایی که تهنا اثر آنها کمک به سرعت سیر مرض است اوقات را به تفدن می‌گذرانند.»^۲

و سپس موانع مختلفی را مطرح می‌سازد که موجب شدن، وی نتواند کمک عاجلی به درمان این زن حرم بنماید. و یکی از این موانع، این است که زنان ایرانی تمایل نداشته‌اند خود را به یک پزشک فرنگی نشان دهند.

پانوشت‌ها:

- ۱ - دکتر فوریه، سه سال در دربار ایران، ص مقدمه.
- ۲ - دکتر فوریه، همان منبع، ص ۷۷.
- ۳ - دکتر فوریه، همان، ص ۷۷.
- ۴ - دکتر فوریه، همان، ص ۷۸.
- ۵ - دکتر فوریه، همان، ص ۶۵.
- ۶ - دکتر فوریه، همان، ص ۵۷.
- ۷ - دکتر فوریه، همان، ص ۱۳۴.

امین‌السلطان نام برده است که برعلیه وی انجام و عامل دور نگه داشتن او از ناصرالدین شاه شده است. دکتر فوریه، از زبان اعتمادالسلطنه، وزیر انطباعات و ناصرالدین شاه که هم کالسکه و در نتیجه محروم با بوده، وی تراژدی‌های دربار و حکومت ایران را برملا می‌کند و از قول وزیر مزبور می‌نویسد: «اعطای امتیاز بانک و استخراج معادن به انگلیس یعنی به بانک روپتر برای زمامداران عالی مقام مملکتی و نزدیکان ایشان موجب جلب منافعی عظیم شده متلاً دو نفر از آنها، رشه یا در حلوود یک میلیون و بعضی دیگر رشوه‌های چندهزار فرانکی گرفته‌اند.»^۳ و ادامه می‌دهد: «امری که اعتمادالسلطنه را عصیانی کرده سههم کمی است که از این خوان یغما به او رسیده زیرا که به او فقط ۵۰۰۰ فرانک داده‌اند...»^۴ چنین مسائل تنگین و مضحکی در دربار ایران، موجب نیسخند همین ناظر خارجی ریزبین شده و سبب گردیده تا وی چنین نتیجه‌گیری نماید: «چیزی که غم آن در میان نیست ایران و مصلحت آن است.»^۵ و گویای این مسأله است که کشورهایی چون انگلیس با دیدی روانشناخته از ملت ما به خصوص از دربار، اقدام به اخذ امتیازات می‌نمودند.

دکتر فوریه و طبابت سنتی ایران:
دکتر فوریه در ایران با طبابت سنتی آشنا و در عین حال را رقابت این گونه اطباء با خود، مواجه گردید. مسائلی که وی از این طبیان آشکار کرده بیانگر انحطاط این گونه طبابت در ایران است. و از شیوه طبابت آنان در مورد مرض اسهال ناصرالدین شاه در بازگشت وی از فرنگ و اقامت وی در تبریز چنین می‌نویسد: «هر سه طبیب ایرانی ناصرالدین شاه جدگانه بعض شاه را امتحان کردند و مدتی را بیکدیگر آهسته صحبت کردند و نتیجه مشاوره خود را بدون اینکه من بفهمم چه گفتند و چه تصمیمی گرفتند به عرض شاه رسانند.»^۶ او این مجالس مشاوره‌ی فایده را که چندین بار و بدون نظر خواهی دکتر فوریه انجام شده، به «کمدی» تعبیر نموده است و چنین نتیجه‌گیری کرده است: «شاید این بازی برای آیست

از جمله کتبی که در عهد قاجاریه و تقریباً همزمان با سومین سفر ناصرالدین شاه به اروپا نوشته شده و حالت سفرنامه دارد کتاب سه سال در دربار ایران نوشته دکتر فوریه می‌باشد که در زمرة طبیان مخصوص ناصرالدین شاه بوده است. کتاب او می‌تواند اطلاعات هرچند مختصری درباره کشورهای واقع در مسیر سفر ناصرالدین شاه، در مورد برخی از شهرهای ایرانی در این دوره، وضعیت مذهبی آن روز جامعه ایران، درباریان، وضع حرم و کاخها و در نهایت خصائص ناصرالدین شاه، ارائه نماید.

برای فهم چگونگی به خدمت رسیدن این شخص (دکتر فوریه) به حضور ناصرالدین شاه و آشنازی با وی، طبق داده‌های کتابش باید گفت که وی اهل فرانسه بود و همانگونه که گفتیم به طبابت اشتغال داشته و قبل از اینکه در زمرة طبیان خاص ناصرالدین شاه درآید، در خدمت نیکلا، پادشاه مونتنتگرو (قره‌طاغ) بوده و عضو وزارت امور خارجۀ فرانسه بوده است. در سومین سفر ناصرالدین شاه به اروپا، حکیم‌باشی وی طلوزان در پاریس ماند و دکتر فوریه را به عنوان نایب خود به پادشاه مزبور معرفی نمود و بدین ترتیب دکتر فوریه از خدمت پرنس مونتنتگرو معاف شد و به حضور ناصرالدین شاه رسید و خاطرات و مشاهدات خود را از لحظه ورود به خدمت ناصرالدین شاه (دوم ذوالحجۀ ۱۳۰۶ قمری) تا بازگشت از ایران به میهن خود (سوم جمادی‌الاولی ۱۳۰۹ قمری) به رشته تحریر درآورد.

در مقدمه کتاب چنین آمده: «من که مدت چند سال، طبیب مخصوص اعلیٰ حضرت ناصرالدین شاه و شاهد عینی زندگی روزانه او بوده‌ام چیزهایی دیده‌ام که نهنها هیچ مسافری نمی‌تواند بر آنها اطلاع باید بلکه آگاهی از آنها بر هر کسی نیز که در ایران مقیم شده باشد مشکل است.»^۷

گزارش فوریه از درباریان:
وی امین‌السلطان را نوکر سیاست انگلیس دانسته و عزت و مقام خود را، دلیل اصلی توطئه‌های